

NOWY

Kurjer Łódzki

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

Wtorek, dnia 18 lutego 1913 r.

Redakcja i administracja „Now. Kurjera Łódzkiego” mieści się w lokalu przy ul. Zachodniej № 87.

Interesowani do redakcji zgłaszać się mogą od 12 do 8 po południu i od 6 do 7 wiecz. Administracja otwarta od 9 rano do 8 wiecz.

Adres telegraficzny „Łódź Kurjer”

Rękopisów nadesłanych redakcja nie zwraca, za artykuły nieoznaczone z góry ceną, honorarjów administracja wypłacać nie będzie.

Prenumerata w Łodzi wynosi rocznie rb. 6, półrocznie rb. 3, miesięcznie kop. 50.

Za odnośnienie do domu lub przesyłkę pocztową dolicza się 20 kop. miesięcznie.

Za przesyłkę zagranicą dolicza się 60 k. miesięcznie.

Zmiana adresu 20 kop.

Telefonu № 253.

Cena ogłoszeń: I-sza strona 50 kop. za wiersz lub jego miejsce, nadesłane 50 kop. nekrologi i reklamy 15 kop., ogłoszenia zwyczajne 10 kop. Drobne ogłoszenia 1/2 kop. za wyraz.

Ogłoszenia zamiejscowe: I strona 50 kop., reklamy po 20 k., zwyczaj. 12 k. za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Agentury: w Łodzi Biuro ogłoszeń „Promień”, Piotrkowska 81; w Pabjanicach A. Wadzyński, Zamkowa 28; w Zgierz: Nowy Rynek, kiosk Aleksandra Lecha
WYŁĄCZNE PRAWO przyjmowania ogłoszeń w Rosji, za granicą i w Król. Polskiem, oprócz Łodzi i okolicy, oddane jest Domowi Handl. L. i E. Metzl i S-ka

Teatr Polski

CEGIELNIANA 63.

Dziś
wiecz.

„KIEJSTUT”

Teatr Popularny

przy ul. Konstantynowskiej № 16

Dziś
wiecz.

„OJCZYŻNA”

Jutro
wiecz.

„TOPIEL”

PRZEDSTAW: DYSTYLARNIA, F. JANKOWSKI, r439-311
Warszawa, Marszałkowska 130-

Jeżeli zalecamy, to
tylko coś znako-
mitego, a tem jest
— piwo —

Waldschleschen

Zgodać wszędzie :: Skład główny Pańska 39
TELEFON 11-15.

Kasy chorych dla robotników.

W ostatnich czasach odbywają się prace przygotowawcze, mające na celu wprowadzenie w życie ubezpieczenia robotników. Sfery biurokratyczne już zakończyły opracowania odnosnych przepisów ogólnych.

Obecnie prowadzone są prace przygotowawcze w poszczególnych instytucjach prowincjonalnych.

Jednocześnie wypływają na wierzch różne kwestje wątpliwe i co za tem idzie, wyrastają przeszkody.

Wielka ilość takich kwestji powstała w czasie narad przemysłowców nad sprawą wprowadzenia w życie kas chorych dla robotników.

Jednakże kwestje te nie są na tyle poważne, by mogły powstrzymać wprowadzenie w życie kas chorych. Sprawą pierwszorzędnej wagi są innego rodzaju przeszkody. Klasa robotnicza powinna przyjąć czynny udział w działalności kas chorych. Robotnicy powinni wybrać pełnomocników, zorganizować zarządy kas i t. d.

Na ich barkach powinna spocząć daleko idąca działalność, lecz niestety, na drodze do obznajmienia się robotników z nowymi prawami ubezpieczeniowymi leżą przeszkody. Robotnicy nie mają możliwości porozumienia się w tej, tak ich blisko obchodzącej sprawie. Z tego powodu wśród robotników rośnie niezadowolenie i ujawnia się ujemny stosunek do nowych form działalności, — a co za tem idzie, — brak zaufania do nowego prawa.

lekarzy specjalistów dla przychodzących chorych.

LECZNICA WILCZYSKA

Główna 51, róg Wilejskiej.

Choroby dzieci i wewnętrzne **Dr. Kerschner** od 10 i pół do 12 i pół rano i od 6 i pół do 7 i pół wiecz.

Choroby wewnętrzne i dzieci **Dr. Fried** od 11 i pół do 12 i pół rano. 1 od 6 do 8 pp.

Chirurgja **Dr. Kaufman** od 11 do 12 i pół rano.

Choroby kobiece i akuszeria **Dr. Szykret** od 1-2 pp.

Choroby weneryczne i skórne **Dr. Langbard** od 1 i pół do 3 pp.

Choroby oczu **Dr. Goldstein-Poljak** od 6 do 8 pp.

codziennie, a w poniedziałki, środy i piątki od 11-12 rano.

Analizy krwi, wydzielin i moczu. — Szczerzenie ospy. — Badanie mamek.

Porada 50 kop.

SAGRADA BARBER

ROŚLINNY ŚRODEK PRZECZYSZCZAJĄCY

PRZYTEM WZMACNIACZY ŻOŁĄDEK.

Najlepszy tylko z apteki św. Ducha, Wiedeń.

Dzisiejszy numer składa się z 8 kolumn.

Dziś odbędą się bezpłatne porady prawne w redakcji naszego pisma od godz. 6 i pół do 7 i pół wiecz.

KALENDARZYK.

Wtorek, 18 lutego 1913 r.

Dziś: Symeona i Maksyma.

Jutro: Konrada i Mansfeta.

W dniu 20 b. m.

o godzinie 4 ej i pół po południu w lokalu „Lutn” przy ul. Piotrkowskiej № 108 (lewa oficyna) odbędzie się pokaz z objaśnieniami znanej specjalistki w zakresie gospodarstwa domowego,

p-ni Marty Norkowskiej z Warszawy,

O zastosowaniu gazu w gospodarstwie domowym.

Wejście bezpłatnie!!

Parowa pralnia chemiczna i farbiarnia **W. Piętka w Łodzi**

Fabryka i skłd główny: Spacerowa 9, tel. 23-70.
Filje: Piotrkowska 84 i III, Konstantynowska 37, Dzielna 30, Główna 21 i 62, Zarzewska 49 i Rzgowska 7.

Zakład przyjmuje wszelkie wchodzące w zakres pralni chemicznej obstarunki. Pierze i farbuję garderobę męską i damską od najskromniejszej do najwykwintniejszej, czyści dywany, meble, portjery, gobeliny, plusze, aksamity, koronki, pióra i firanki, dekantuje tkaniny w małych kawałkach jak i całych sztukach po cenach nadzwyczaj niskich.

Ceny: Bluzki dama od rb. 40 Ubr. męs. od rb. 1.50 Fir. od rb. 40 za szt.
Suknie „ od 1.00 Palta „ od rb. 1.50 Port od rb. 1.50 za parę
Kostjum „ od 1.50 Kamiz. „ od rb. 50 Dyw od rb. 20 lok kw
NB. Części garderoby i inne rzeczy, oddane do czyszczenia, podlegają w zakładzie najprzód gruntownej dezynfekcji. 2899-150

Czas odnowić prenumeratę.

A zdawałoby się, że sprawa jest prosta i nie przedstawia żadnych trudności. Chodzi głównie o to, by dać możność klasie robotniczej, aby ze zrozumieniem rzeczy odniosła się do swej przyszłej działalności, więc trzeba zapoznać ją z nowym prawodawstwem ubezpieczeniowym a tem samem zostaną usunięte przeszkody, które grożą zwłoką w doprowadzeniu do skutku prawodawstwa ubezpieczeniowego.

Tymczasem inne „wyjście” przewiduje okólnik ministra przemysłu i handlu niedawno rozesłany do przewodniczących izb do spraw ubezpieczeń i robotników, inspekcji fabrycznych i zarządów górniczych. Okólnik zawiera w sobie wskazówki dotyczące się kwestji porządku otwierania kas chorych.

Jak wiadomo, artykuł 31 przepisów ubezpieczenia robotników na wypadek choroby, przekazuje izbom ustanowienie terminów, podług których właściciele przedsiębiorstw obowiązani są zawiadamiać odnośnie urzędy o założeniu kas chorych.

Jeśli w określonym terminie, wyżej wzmiankowane zawiadomienie nie nastąpi, to według prawa inspekcji fabrycznej, lub zarząd górniczy, wydaje rozporządzenie utworzenia kasy. Więc prawo ustanawia przedewszystkiem dobrowolne otwarcie kas chorych przez właścicieli przedsiębiorstw w określonym czasie, — w przeciwnym zaś razie, prawo przewiduje przymusowe utworzenie kasy. Ma ono na celu niedopuszczanie zwłoki w otwieraniu kas chorych.

Teraz okólnik ministerjalny „wyjaśnia”, że przymus przy otwieraniu kas chorych będzie stosowany nie wtedy, gdy żąda tego prawo „lecz gdy zajdzie potrzeba stosowania go według uznania”.

Na zasadzie okólnika ustanowienie terminu „wogóle mówiąc, nie będzie zależne od potrzeby, prócz wypadków poszczególnych”, gdy ta potrzeba będzie „uznana”.

Im bliżej zapoznajemy się z treścią okólnika tem bardziej rozumiemy się zawarte w nim wyjaśnienia.

Okólnik twierdzi: „Niezwłoczne zmuszanie wszystkich przedsiębiorstw do założenia kas chorych niechybnie wywołałoby w przedsiębiorstwach poważne zamieszanie, na najbliższym

planie leży urządzenie kas w tych przedsiębiorstwach, w których według danych, znajdujących się w inspekcjach fabrycznych, lub zarządach górniczych, robotnicy są należycie uświadomieni, jako też w których właściciele dzięki uprzedniemu porozumieniu się z inspekcją fabryczną, lub zarządem górniczym będą należycie przygotowani do urządzenia kas”.

Jest to oczywiście zupełnie inna droga do załatwienia sprawy.

Niezwłoczne wprowadzenie w życie nowej ustawy zostaje zastąpione przez urzeczywistnienie prawa tam, gdzie dowiedzione zostało przygotowanie się ze strony właścicieli przedsiębiorstw.

Okazuje się, że urzędnicy ministerjalni zamiast zająć się uświadomieniem i wtajemniczeniem w nowe prawo robotników, będą dopiero badać, które przedsiębiorstwa są należycie przygotowane, jak również, gdzie, dzięki zrzadzeniu niebios, robotnicy są dostatecznie uświadomieni.

Niema „przygotowania”, niema „uświadomienia”, dzięki czemu wprowadzenie w czyn nowego prawa może być odłożone ad calendas graecas.

Takie „wyjście” wymyślił okólnik. Może on nie jest pozbawiony szczerości i jasności, lecz w zestawieniu z odnośnym prawem budzi poważne wątpliwości.

Z. B.

Salus publica summa lex esto.

„Mnie miałem zawezwać, że słowem najmowniejszym z tych, które człowiek do świata przemawiać może — jest czyn „Gloria victis” — Eliza Orzeszkowa.

Gdyby się zapytać „zasłużonego działacza”, jakich właściwie przyjemności życiowych się wyrzekł dla osiągnięcia celów wyższych, byłby zapewne w nieładzie kłopoty, nie mniej wszakże przeświadczonym jest, o swem poświęcaniu się pro publico bono, inaczej bowiem nie słyszałby tylokrotnie o swych zasługach i czynach dla dobra społecznego.

Wprawdzie te wyrazy uznania padają przeważnie przy wnoszeniu toastów na zebraniach i balikach, to wszakże nie zmniejsza wartości tych

słów — przeciwnie, — przecież, „in vino veritas”! „Działaczom” tym, za młodu ziemia za ciasną się wydawała, brak wszakże czynu i wytrwałości w kształceniu ducha nie pozwolił im ogarnąć szerszych widnokręgów i znaleźli się w szeregu tych, którzy ugrzęźli w łagnie egoizmu i zarozumiałości, otaczając swój marny żywot aureolą zasług, jakich nigdy nie posiadli; zielony stolik i kieliszek zaspakajały wszystkie ich potrzeby i z dumnych farysów przeobrażili się w filistrów, w pełzające żółwie, bo alkohol odgrywał tu częstokroć przemożną swą rolę.

Dostrzoniła charakterystykę podobnych typów daje nam Ibsen — znać alkohol jest kosmopolityczny, bo aczkolwiek Norwegja to nie Polska, jednak jakże nasi czciciele Bachusa żywo nam przypominają jego „Podpory społeczeństwa”. Wielki poeta-mysliciel skandynawski poznał i wskazał, gdzie tkwi główne niebezpieczeństwo dla szczęścia i rozwoju ludzkości — w różnych „zacnych”, „znanych”, „poświęcających” się „filarach” i „podporach”, w gruncie rzeczy zaś nie nie podpierających, lecz na odwrót wszystko burzących lub zabagniających, szczególnie gdy ich ambicja zostaje zadraśnięta, albo też gdy chodzi o interes osobisty.

Być wolnym i człowiekiem czynu, nie zaś manekinem bezdusznym, drapającym na wydeptanym trakcie wolowym, — to pierwsze, naturalne, przyrodzone prawo wszystkich ludzi. Młodzież zaś nasza ma dzisiaj chyba święty obowiązek chwycić się wszelkich sposobów, aby wyrobić w sobie hart duszy, charakter prawdziwie męzki i wpatrzoną w gwiazdę przewodnią: „salus rei publicae”, dążyć wytrwale do celu, mimo wszelkie przeszkody.

Rzym zawiadnął światem, bo rzymianie posiadli cnotę nader cenną: wytrwałość wypływającą z charakteru prawdziwie męzkiego. Ten hart, wytrwałość i inlejatywę do czynu, zabija w człowieku alkohol, dając swym zwolennikom chwilową tylko podniętę. Jeśli jednak starzec zgrzybiały ogląda się za sztuczną podniętą, szukając „ostrog” w postaci wyskoku, niechby mu to nie było poczytane za grzech, lecz młody niech się pokryje rumieńcem wstydu i upokorzenia, jeśli twierdzi, że i jemu już potrzebna sztuczna podnięta alkoholowa, bo tylko nieświadomość i przesadny wiekowy uwieńcził czarą zdradliwego płynu kwiatami, dając mu nazwę „nektaru”.

Wprawdzie ten uludny nektar daje chwilę zapomnienia, ale wszak młodzież jeszcze nie potrzebuje szukać zapomnienia! Natomiast, alkohol uczy — niestety — młodych zapominać o ważnych zadaniach przyszłości. Dla tego też hasłem jej winno

być: precz z kuflem, precz z kieliszkiem! Stanąć z otwartą przyłbicą przy sztandarze abstynencji, abstenecja bowiem jest najskuteczniejszem lekarstwem na zniechęcałość charakteru, jest tym ogniem, w którym dusze twardej i krzepną, ułatwiają zamienić ideały w czyn, iść na przebój wbrew upodobaniom i zwyczajom wiekowym, nie dla jakiejś mrzonki i chwilowego kaprysu, lecz dla szlachetnego celu: „salus rei publicae”!

Lud nasz ginie w pijaństwie, wyższe warstwy nie widzą wzmagaającego się znikczemnienia, bo przy kieliszku kędziłem się odurzają. Jedyna nadzieja lepszej przyszłości — w młodzieży! Ona dokona tego, czego starsza generacja nie zdolała: uwolni naród od toczącego go raka alkoholizmu! Zadanie to olbrzymie, lecz nie niemożliwe do wykonania, młodzież innych narodów wskazała światu ten cud, — zapalem swym urzeczywistnieniem to, co skolatane walką życiową starsze pokolenie uważało za mrzonkę, więc też i młodzież polska nie uleknę się wielkości zadania i potrzeby czynu. Wierząc nasz daje nam to zapewnienie: „że młodzież tam sięga gdzie wzrok nie sięga, to łamie, czego rozum nie łamie”. „Młodzień orla twych lotów potęgą, jako piorun twoje ramie! A zatem do czynu młodzi Rodacy!”

Wład. Skawronjek.

Prześladowania językowe.

Z Mińska donoszą do „Kurj. Litewskiego”, że policja w dalszym ciągu usuwa najmniejsze nawet szyldy i napisy polskie. W ostatnich dniach szczególną uwagę i gorliwość zwróciła na szyldy w sklepach żydowskich. Groźbą zapłacenia kary skłoniono p. Hurwicza do usunięcia z szyby napisu: „Skład apteczny”. Obecnie domagają się usunięcia reszty napisu: „M. Hurwicz”, ale właściciel magazynu oparł się temu.

Zupełnie tak samo stało się z magazynem krawieckim p. Chazanowa. Właścicielem magazynów, gdzie są większe szyldy (Zyrardowski skład papieru p. Najmana etc.), polecono w ciągu kilku dni usunąć te szyldy, dając do podpisu deklarację odpowiednio, grożąc karą etc. W cukierniach i jadłodajniach polskich pobrano deklaracje tej treści, mniej więcej: „Zobowiązuję się usunąć do tychczasowe wszelkie napisy, szyldy, etykiety, druki etc. w języku polskim i na przyszłość nie używać podobnych pod karą 300 rb.”. Do mającego być otworzonym magazynu

2) Wyjaśnienie w sprawie T-stwa Kultury Polskiej.

(Ciąg dalszy).

W pierwszych czasach, kiedy do T. K. P. należały prawie wyłącznie osoby ze sfery mieszczańskiej, nie nie psuło harmonji ogólnej. W pierwszym roku istnienia (1907) założono 26 oddziałów prowincjonalnych. Powstał wówczas także pierwszy oddział warszawski jako Koło popierania szkoły średniej. Wynika stąd, że potępiana obecnie tak gorąco przez A. Świętochowskiego zasada zakładania oddziałów w Warszawie, z celem wykonywania czynności poszczególnych, była stosowana już w pierwszym roku istnienia instytucji, i nikt nie uważał tego za zboczenie z obranej pierwotnie drogi. Wobec tego faktu i wobec podkreślonej poprzednio rozciągłości założeń organizacyjnych, dostrzeże każdy niekonsekwentność rzucając w oświadczeniu, które złożył A. Świętochowski na tegorocznym Zjeździe delegatów i w którym wskazywał potrzebę zamknięcia oddziałów warszawskich. Natomiast nam się wydaje, że zakładanie coraz liczniejszych oddziałów — nawet w Warszawie — świadczącym o coraz szerszym rozkrzewianiu się pracy oświa-

towo-kulturalnej i jednocześnie dającą możność wyodrębniania się zaprzywierań odmiennych w koła autonomiczne, powinno było wywoływać najwyższe zadowolenie kierowników T. K. P. Powstawanie bowiem takich oddziałów w Warszawie dawało wstęp do T-stwa wciąż nowym żywiołom, które okiem nieufnym mogłyby patrzeć na skład tego, lub innego z kół już istniejących; zepewniało swobodę ruchów i zapobiegało możliwym nieporozumieniom, wynikającym z niejednolitości uczestników.

Właśnie ta autonomia zachęcała do wejścia do T. K. P. osoby, które pożywały byty znaczące doświadczenie i wprawę, nabytą w pracy oświatowej w innych instytucjach, podówczas już nieistniejących. Porozumiewały się z zarządem T. K. P., który całkowicie uświadamiał sobie ich poglądy i godził się na pozostawienie im zupełnej swobody działań w ramach ustawy T-wa, powołali do życia wiosną 1909 r. Oddział V, pierwotnie pod nazwą Systematycznych kursów przyrodniczo-matematycznych dla dorosłych. Ludzie ci przystępowali do roboty z gotowym planem działalności, a nadewszystko piastowali poczucie, że istotnymi twórcami pracy oświatowej są nie kierownicy instytucji, jeno słuchacze. Działalność instytucji oświatowej powinna być dziełem samych słuchaczy! Nadto założyciele V Oddziału byli tego zdania — zdanie to do niedawna podzielał

i zarząd główny T. K. P. — że charakter polski T-stwa polega na zaznajamianiu z dorobkiem kultury polskiej każdego, kto do niej się garnie i że wprowadzenie jakiegokolwiek ograniczeń zwięża jedynie wpływ tejże kultury. Działając w tym duchu, V Oddział wprowadzał w czyn początkowe dążenia założycieli T. K. P. To też corocznie zyskiwał sobie na Zjazdach delegatów podziękowanie za pracę owocną.

Ten stosunek do Oddziału V uległ zmianie zasadniczej dopiero w drugie połowie r. 1911. W instytucji macierzystej, czyli t. zw. Centrali, poczęły nurtować prądy niechętnie, aż w końcu liczne grono jego członków zaliczać jeło V Oddział do liczby tych oddziałów T. K. P., które jakoby pragną odebrać mu charakter polski. Taki zarzut ciąży dzisiaj nad oddziałem, który w przeciągu 4-ech lat zgromadził przeszło 75 tysięcy słuchaczy na polskich odczytach ze wszystkich dziedzin wiedzy ludzkiej!

Nie tylko oddział V, ale i inne oddziały, w których w znacznej ilości zgromadzały się żywioły robotnicze, znalazły się w podobnym położeniu. W miarę jak się rozszerzała ich działalność, jak zwiększała się za step ich członków, pomiędzy nimi a Centralą Towarzystwa i pomiędzy jej duchem oddziałami zarzewywała się coraz większa różnica. Nadeszła chwila do okazania zapowiedzianej niegdyś bezstronności kultu-

ralnej względem ludzi wszelkich przekonań. Należało umieć znaleźć środki do zażegnania zatargów, wynikających z rozbieżności poglądów i temperamentów, i zarazem dać społeczeństwu dowód, iż tolerancja jest mistrzynią Kultury Polskiej. Lecz, niestety, podkreślana tylokrotnie bezpartyjność kierowników T. K. P. nie wytrzymała tej próby.

Pierwszym kamieniem obraży stała się sprawa miesięcznika „Kultura Polska”.

Czasopismo to wychodziło od stycznia 1909 pod redakcją A. Świętochowskiego jako urzędowy organ T. K. P. Zadaniem organu urzędowego każdego zespołu jest służenie celom oświatowo-kulturalnym, a nie dawanie wyrazu osobistym zapatrywaniom redaktora na rozmaite sprawy bieżącego życia społecznego, w stosunku do których wśród członków istnieją rozbieżne poglądy. Tymczasem w „Kulturze Polskiej” znajdowały miejsce artykuły, poruszające różne kwestje aktualne w sposób wywołujący niezadowolnienie licznych członków i całych oddziałów Towarzystwa, co tembardziej było niedopuszczalne, że w piśmie nie było podziału na część urzędową i ogólną.

(D. c. n.).

„Cmielów“ wszedł dn. 10 b. m. funkcjonariusz policyjny i w nieobecności właściciela kazał jakimś wyrobnikowi zdjąć maleńki tymczasowy napis na płótnie. Adwokatowi przysięgiemu p. Janowi Jelskiemu nie przepuściła cenzura polic. na blankietach listowych adresu: „Mińsk lit.“ kazać zamienić na „Mińsk. gub.“.

Drukarze mówią przytem, że im zapowiedziano, iż wkrótce wszelkie drukowanie po polsku będzie zabronione. Biuru technicznemu „Wartburg i Ziemiński“ kazano usunąć wszelkie blankiety, koperty i inne napisy polskie, a z szyby oderwać litery „Wartburg i Ziemiński“. Ostatecznie zgodzono się na zmianę litery „i“ na „&“, ale rzecz prosta właściciele na to się nie zgodzili. Policja pozatem nigdzie nie powołuje się na żadne prawa i nigdzie nie chce dawać do ręki rozporządzeń na piśmie. Gdzie napotyka na opór grozi, że sama zdejmie szyld, ale dotychczas nigdzie tego nie wykonała.

Nietylko polacy, lecz i żydzi zdecydowali się wystąpić z skargą do Senatu na powyższe samowolne rozporządzenia, a nadto przesłano posłom do Dumy państwowej odpowiednią skargę.

Wiadomości ogólne.

○ **Amnestja.** W gazetach pojawiły się wzmianki, że spodziewana amnestja nie będzie dotyczyć ważniejszych politycznych i literackich przestępstw.

Jak donosi „Nowoje Wremia“, zarządca ministerjum spraw wewnętrznych rozesał okólnik do prezesów zarządów ziemskich i miejskich, który kategorycznie zabrania dopuszczania do obrad nad kwestją amnestji.

○ **Nowe prawo prasowe.** Jak donosi „Now. Wremia“, minister spraw wewnętrznych, zapoznawszy się z opracowanymi przez główny zarząd prasowy projektem ustawy prasowej, przyszedł do wniosku, że projekt ten należy poddać nowemu opracowaniu. Cechuje go bowiem — zdaniem ministra — zbyt teoretyczny i oderwany od stosunków życiowych.

W tym celu, w końcu lutego, będzie zwołana specjalna narada, w której prócz przedstawicieli ministerjum spraw wewnętrznych, wezmą udział także przedstawiciele prokuratury, następnie niektórzy posłowie, oraz osoby, mające związki ze sprawami wydawniczymi.

○ **Przekazy pocztowe.** — Główny zarząd poczt i telegrafu zawiadomił, że z d. 1 kwietnia r. b., wprowadza wymianę przekazów pocztowych między Rosją a Japonją i przeciwnie z włączeniem Korei, Formoży, Sachalinu japońskiego oraz japońskich biur pocztowych w niektórych miastach Chin.

Najwyższą sumę przekazu określono na 300 jen i 300 rb.

○ **Ustąpienie Kasso.** W Petersburgu krąży uporzędkowanie pogłoska, że minister oświaty, Kasso, opuszcza wkrótce stanowisko swoje.

Ogłoszenie nominacji następcy jego dokonane ma być za miesiąc.

○ **Reforma policji.** W obecnym czasie są prowadzone prace, mające na celu przejrzenie projektu reformy policji w Państwie. Projektowana przez p. Makarowa posada pomocnika gubernatora została ostatecznie skasowana. Został wypracowany cały szereg artykułów, skierowanych do zjednoczenia i ustanowienia planowej działalności organów wykonawczych. Jedną z najpoważniejszych kwestji jest pytanie, czy projektowaną reformę wprowadzić odrazu, czy też stopniowo. Jak wiadomo, prezes ministrów proponował wprowadzenie reformy na próbę tylko w dwóch guberniach. Ministerjum spraw wewnętrznych uważa za odpowiednie wprowadzenie reformy, o ile nie w całym państwie odrazu, to przynajmniej na razie w guberniach centralnych — następnie zaś rozprzestrzenie reformy i na krańce państwa.

Ze świata.

□ **Dramat rodzinny.** W Lubce rozegrał się straszny dramat rodzinny, który pociągnął za sobą 5 ofiar. Fabrykant Delfs powrócił do domu o godz. 8 rano, kiedy żona i dzieci były jeszcze w łóżkach. Z pomocą kuzynki przyrządził kawę, podaną żonie i dzieciom do łóżek. Po wypiciu tej kawy wszyscy troje natychmiast wyzioneli ducha. W kilka minut potem trucidziele: Delfs i kuzynka Beyerówna powiesili się na klamkach od drzwi.

Przyczyna tego dramatu nie została jeszcze wyjaśniona.

Z Cesarstwa.

△ **Nowe wyższe zakłady naukowe.** Ministerjum handlu i przemysłu wniosło do Rady ministrów projekt otwierania nowych dwóch wyższych zakładów naukowych.

W Ekaterynburgu ma być utworzony instytut górniczy z wydziałem

poszukiwania w ziemi kruszców, oraz w Samarze politechnika z wydziałami handlowym i agronomicznym.

Projektowane zakłady naukowe, mają być otworzone na koszt instytucji ziemskich i miejskich.

△ **Poszukiwanie balonu.** „Birz. Wied.“ donoszą, że zarząd ministerjum wojny, obiecuje nagrodę temu, kto znajdzie, lub wskaże, gdzie się znajduje balon, który uniósł się w powietrze z fortecy w Brześciu litewskim.

W czasie manewrów aerostatów razem z koszem i rozmaitemi narzędziami urwał się on z uwięzi.

△ **„Rossija“ o bojkocie.** Urzędowa „Rossija“ wydrukowała duży artykuł o zaostrzeniu się walki ekonomicznej między polakami i żydami w Warszawie.

△ **Fatalna upadłość.** Wśród adwokatów petersburskiej żywo omawiana jest historia pewnej fatalnej upadłości. Syndykiem pewnej upadłości przez czas dłuższy był adw. Szturmer. Nieoczekiwanie i wprost nagle Szturmer umarł. Miejsce jego objął z wyboru adw. Judkiewicz, alicsei po kilku zaledwie dniach umarł również nagle.

Nagła śmierć tych dwóch syndyków tak zaniepokoiła adwokatów, że nikt z nich nie chciał być syndykiem tej upadłości. Kandydata znalazł dopiero wśród pomocników adw. przysięgłych.

△ **Błąd sędziego śledczego.** Sąd wojenny w Jekaterynosławiu osadził przy drzwiach zamkniętych sprawę zbrojnego napadu na stacji drogi żel. Jekaterynińskiej. Oskarżony, Barysienko, zawiadomił sąd, że on jest tylko imiennikiem właściwego podsądnego i nie wspólnego ze sprawą niema.

Zbadani świadkowie potwierdzili zeznanie podsądnego. Sąd, przekonawszy się, że został popełniony błąd, uniewinnił podsądnego.

Oskarżonemu groziła kara śmierci.

Z Litwy i Rusi.

× **3,500 spraw.** „Riecz“ donosi, jakoby w ministerjum spraw wewnętrznych zwrócono uwagę na działalność gubernatora mińskiego, Giersa, skierowaną w duchu przeciwydowskim. Gubernator ten w ciągu miesiąca miał wszcząć 3,500 spraw przeciwko żydom, zajmującym się handlem po wsiach.

× **Za tajne nauczanie.** — W Kijowie aresztowano na miesiąc ks. Maciejewskiego, za nauczanie dzieci w „tajnej szkole“.

Wiadomości krajowe.

+ **Konfiskata.** Wczoraj w Warszawie, policja skonfiskowała na ulicach ostatni (47) numer „Gazety Porannej 2 grosze“.

+ **Wychodźstwo żydów z Warszawy.** W ostatnich latach znacznie wzrosło wychodźstwo żydów z Warszawy. Świadcza o tem dane statystyczne towarzystwa terytorjalnego, które pomaga żydom emigrować specjalnie do Galwestonu (w stanie Texas Ameryki północnej) 75 proc. wychodźców stanowią robotnicy i rzemieślnicy.

Jednocześnie drugie Towarzystwo kolonizacyjne „Ika“ ułatwiło wyemigrowanie kilkunastu tysiącom żydom.

+ **Zabójstwo.** Mieszkaniec wsi Łotoszyny, w pow. hrubieszowskim, 70-letni Romaniuk, odebrałszy z kasy 1,000 rb., powracał do domu i w drodze został napadnięty i uduszony, Pieniądże zagrabiono.

+ **Kamienica ks. Mazowieckich.** Przed rejentem Wasiułkińskim w Warszawie, delegowani Tow. miłośników historii, pp.: Aleksander Kraushar, Roger hr. Łubieński i Antoni Marylski-Łuszczewski, nabyli z funduszu, na ten cel przez Adama ks. Czartoryskiego przeznaczonego, część kamienicy książąt Mazowieckich na Starem Mieście, pod Nr 48 istniejącej, na rzecz pomienionego Tow. Pozostała część, do nieletnich należąca, nabydzie Tow. w drodze sprzedaży działowej, którą przeprowadzi radca prawny Tow., mecenas Powichrowski. Po uregulowaniu tytułu własności całej posesji na Tow. miłośn. historii, przystąpi się do rekonstrukcji historycznego zabudku, według wzoru artysty malarza, Zygmunta Vogla, który w roku 1784 kamienicę pomienioną odrzysował z natury, w szeregu kartonów z z widokami Warszawy, w pałacu hr. Raczyńskich przechowywanych.

Z sali obrad.

Rytownicy i drukarze na tkaninach

Onegdaj, w lokalu Stow. majstów fabrycznych gub. piotrkowskiej (Nowy Rynek nr. 6), odbyło się ogólne roczne zgromadzenie Stow. zawodowego pracowników rytowni i drukarzy na tkaninach. Przybyło 44 członków. Po zagajeniu zebrania przez prezesa p. Leopolda Szejndra na przewodniczącego proponowano p.

szanie, które minęło azybko i mówił swobodnie:

— Szkoła umysłu pani, ażeby zaprzętała się wyborami. One mnie samego nudzą, a bawią tylko Tarskiego i jemu podobnych ludzi.

— I dla pana to obojętne, czy zostanie pan radcą lub nie?

— Najzupełniej... i daruję panie, że je opuszcze, muszę spytać panią Orchowską o zdrowie męża.

— Czy był chory? — spytała matka.

— Tak... coś niebezpiecznego, — ukłonił się i do Klary: — po wyborach zdam pani sprawę.

Zbliżył się do Orchowskich z nader ujmującym uśmiechem i witał się serdecznie i głośno.

Panie miały się, udając, że nie patrzą na siebie, ale tak jedna strona jak i druga miały dosyć czasu, ażeby zlustrować nietylko suknie, ale i wyraz twarzy.

Mańcia rozmyślnie nadała swej twarzy wesołość i witała Milcera jak dawną, poufałą przyjaciółkę, patrząc mu w oczy i sciskając dwukrotnie jego rękę.

Milcer był w złym humorze z powodu tego spotkania, ale nadbrał miną, starając się być bardzo uprzejmym.

Klara, gdy minęła Orchowskie, zrobiła krótką uwagę:

(D. c. n.)

KANDYDACI.

— I ja tak myślę, — rozchmurzyła się Klara, — niepodobna przypuścić, ażeby wybrano ludzi nieznanych i niezasłużonych. Prawda — mam?

— Tak jest, Klarcu... o, pan Milcer!

Klara szybko rozejrzała się wokół, a obaczywszy go zajętego rozmową z jakimś niepozornie ubranym człowiekiem, leciutko się zarumieniła.

Szły dalej trotuarem i musiały niemal otrześć się o Milcera, który z wielkiem skupieniem przysłuchiwał się relacji owego człowieka.

Dostrzegł je, gdy były blisko, i skinąwszy z pańska głową mężczyźnie, z którym rozmawiał, pospieszył przywitać się z paniami.

— Nie spodziewałem się nigdy widzieć tutaj panie, — ścisnął podane ręce.

— Spotkałyśmy mecenasa Sitalskiego, — objaśniała matka, — i on chciał nam pokazać wybory.

— Jakże się one pani podobały? — patrzył w oczy Klary.

— Spodziewałam się więcej ludzi, więcej ruchu, zainteresowania.

— Stosunkowo i tak dużo wyborców, a i ruch jest, — uśmiechnął się ironicznie — niech pani patrzy na ruchliwość tego człowieka, — wskazał na niskiego szatyna, nieproporcjonalnie zbudowanego, z wielką głową, z przydługim tułowiem na niskich nogach, — jak on agituje zawzięcie, teraz biegnie w naszą stronę.

— Kto on taki? — spytała Klara.

— Naganiacz czyli hyena wyborcza, nazywa się Pawlaczek. Sprytny i przebiegły, płacą mu demokraci.

Właśnie ich mijają, a Klara widząc płaską twarz, świdrujące oczy, wielkie uszy, małe wąsy na wielkich, zmysłowych ustach, powiedziała z niesmakiem:

— Jakież on brzydkie!

— Ale pożyteczny. Właśnie mi mówiono, że zebrał sam do trzystu głosów.

Klara podziwiała spokój i obojętność Milcera, nie przeczuwając, jak szarpała nim obawa kompromitacji, gniew i obrażona ambicja, że przy pierwszym swoim wystąpieniu publicznym, może doznać niepowodzenia i paść przy wyborach, nie wejść do Rady, na czem budował dalsze swe plany.

— Jaki, zdaniem pana, będzie wynik wyborów? — spytała idąc z wolna dalej.

— Jaki? — powtórzył, a widząc, jak Pawlaczek agituje z przejęciem, nachmurzył się i dodał: — tego nie

wiem, nasi przeciwnicy poruszyli wszystkie sprężyny, mam jednak w Bogu nadzieję, że nie zwyciężą. Dlaczego pani o to pytała?

— Interesują mnie wybory, a także słyszałyśmy z mamą przygodnie rozmowę jakichś panów.

— Co mówili? — spytał z złością.

— Ze demokraci zwyciężą.

— Nie wie pani, co za jedni?

— Ogłosił to jakiś radca innym panom.

— Jak wyglądał ten radca?

— Nizki, dosyć gruby, nieładny i stary.

— Z brodą?

— Tak, silnie przyciętą.

— Wiem już... to radca Szaradzewicz, jeden z menderów demokracji... ale za wcześnie tryumfuje, — uśmiechnął się.

— I ja tak myślę, — rzekła Klara, — prawie pewna jestem wyboru pana.

— Pewność niepewna, — żartował, — bardzo być może, że ja nie zostanę wybrany, gdyż na mnie napadają najsilniej za mój artykuł, ale ja... — nagle urwał i innym głosem kończył: — nie wiele robię sobie z tego.

Klara podniosła zdziwione oczy, a idąc za jego wzrokiem ujrzała w oddaleniu kilkunastu kroków profesorową Orchowską z córką. Na twarzy Milcera dostrzegła lekkie zmie-

Primma na asesorów pp. K. Szulec i T. Marszyckiego na sekretarza p. E. Duszka.

Odczytano protokół poprzedniego ogólnego zebrania, a następnie sprawozdanie z działalności Stow. za rok 1912.

Według niego zarząd odbył w roku sprawozdawczym 12 posiedzeń, na których ciągle musiał pracować nad sprawami żywotnymi.

Stow. na początku roku 1912 liczyło 61 członków. W ciągu roku wydano na zasadzie § 14 — 4 przyjęto zaś 17. Na pierwszego więc stycznia 1913 roku Stow. liczyło 68 członków.

Wobec tego, że wielu majstrów rytmików i drukarzy nie należy do Stow. zarząd czynił starania, by ich zaangażować i w tym celu urządzał pogadanki wspólne i 8 zebrania organizacyjne z tych dwa w Łodzi, a jedno w Pabianicach; przyciągnęło to do Stow. właśnie owych 17 członków.

Dalej zarząd, chcąc przyciągnąć do Stow. rytmików i drukarzy zagranicznych, zwrócił się do p. Szwajgerta o pośrednictwo. Ten zgodził się, lecz po pertraktacjach oświadczył, że majstrowie ci należą do jakiegoś jednego z nich będzie w zarządzie Stow. Sprawa przynależenia majstrów zagranicznych do Stow. jeszcze nie jest ukończona.

Na poprzednim zebraniu ogólnym omawiano sprawę stworzenia kasy przezorności i przekazano ją zarządowi. W sprawozdaniu zarząd odpowiada, że przyszedł do przekonania, iż kasy stworzyć jeszcze nie można, gdyż 1-o) do takiej kasy trzeba mieć oddzielną zatwierdzoną ustawę, 2-o) zasoby Stow. są za małe, 3-o) członkowie już zalegają w opłacie składek, wobec czego płacenie proc. od zarobku na rzecz kasy byłoby zbyt uciążliwym.

W ciągu roku rozpatrzono i załatwiono kilka zażaleń członków i udzielono członkom 215 rb. 58 kop. zapomóg w wypadkach choroby i chwilowego braku pracy.

Do Stow. należy 29 drukarzy, 20 modelatorów i 16 rytmików.

Sprawozdanie kasowe wykazuje: pozostałość z r. 1911 — 1,774 rb. 43 kop., dochód z r. 1912 — 711 rb. 19 kop., razem więc w przychodzie — 2,485 rb. 19 kop., w rozchodzie zaś 465 rb. 46 kop. Pozostałość na rok bieżący wynosi rb. 2,020 kop. 16.

W sprawie wniosku zmiany liter B. i C. § 16 ustawy (o wypłatach zapomóg w razie choroby), aby wypłacać zapomogi za całe tygodnie (rb. 6), a nie jak dotąd tylko za dni, w które fabryka dana pracowała i jeśli członek pobiera wsparcie z fabryki to dopłacać mu tylko różnicę do rb. 8 tygodniowo.

Najważniejszym punktem obrad była sprawa nowych warunków pracy w fabryce Tow. akc. I. K. Poznański. Trzy miesiące temu administracja tej fabryki wymówiła wszystkim majstrom zaznaczając, że szukać nowych miejsc nie potrzebują, gdyż idzie tylko o zmianę wymówienia trzymiesięcznego na dwutygodniowe i płacę tygodniową. Przed kilku dniami wręczono majstrom nowe powyższe kontrakty, które podpisali wszyscy, wobec tego, że termin wymówienia upływał 16 b. m. Na drugi dzień administracja zawiadomiła majstrów ustnie, że płacić będzie tylko za dni przepracowane, jak robotnikom, wywołało to opór:

Na onegdajszym zebraniu przyjęto w tej sprawie rezolucję następującą:

„Zebrani wysłuchawszy szeregu przemówień w kwestii postępowania administracji Tow. akc. I. K. Poznańskiego, która dała do podpisu kontrakty z wymówieniem miesięcznym, zamiast trzymiesięcznego, (na co się zgodzono i podpisano), lecz w przeddzień upływu terminu trzymiesięcznego zakomunikowała ustnie, że płacić będzie tylko za dni przepracowane, wyraziło protest przeciwko niesłuszności ustnego postanowienia, o którym nie było mowy w kontraktach, lecz wypowiedziało się za tem aby dn. 17 b. m. stanąć do pracy”.

Przeprowadzono wybory do zarządu, który z 8 członków powiększono do 9, wprowadzili nowych pp. F. Fabjanczyka, K. Szultza, A. A-

damskiego. Do komisji rewizyjnej pp. T. Marszyckiego, W. Reliszko, L. Zawadzkiego, J. Demricha i A. Fridricha.

Ze związku litografów.

W niedzielę, dnia 16 b. m. o godz. 8 i pół po południu, w lokalu własnym przy ul. Przejazd nr. 12, odbyło się ogólne roczne zebranie członków zw. litografów, obecnych było 22 członków.

Zagali posiedzenie zastępca prezesa, p. Myszkowski; na przewodniczącego powołano p. Wetulickiego, na sekretarza p. Finke, a na asesorów pp. Warchulskiego i Koszeka. Przewodniczący odczytał sprawozdanie z działalności Stow. za rok ubiegły.

Dnia 1 stycznia 1913 r., znajdowało się w kasie 163 rb. 70 kop., w ciągu roku wpłynęło do kasy 778 rb. 35 kop.; wydano 618 rb. 99 kop., pozostało w kasie 169 rb. 39 kop.

W roku ubiegłym było 38 członków. Sprawozdanie przyjęto, poczem przystąpiono do wyborów członków nowego zarządu. Wybrani zostali do zarządu pp.: Finke, Szulec, Maliszowski, na zastępców: Kaźmierczak i Myszkowski.

Na walne zebranie związku do Warszawy, wydelegowano 2 członków, St. Kaźmierczaka i L. Finkego.

Z Tow. zwolenników rozwoju fizycznego.

W niedzielę dnia 16 b. m. o g. 4 i pół po połud., w lokalu własnym przy ul. Nawrot Nr. 23, odbyło się ogólne roczne zebranie członków Tow. zwolenników rozwoju fizycznego, przy udziale 95 członków.

Na przewodniczącego powołano p. Wagnera, na sekretarza p. Sandomierskiego, oraz na asesorów pp. Gałkiewicza i Seydlitz.

Do 1 stycznia r. b. Tow. liczyło 480 członków. W roku sprawozdawczym; przewyżka dochodów nad wydatkami wynosiła 600 rb. Tow. spłaciło wszystkie długi.

Do zorganizowanych przez Tow. kompletów ćwiczeń gimnastycznych dla dzieci członków, zapisało się 75 chłopców i dziewcząt.

Następnie kierownik gimnastyki odczytał sprawozdanie techniczne, według którego Tow. posiada 6 oddziałów, mianowicie: koło przodowników złożone z 10 osób; oddział męzki, oddział żeński, oraz oddział ćwiczeń dla dzieci członków, składający się z trzech grup. Członkowie biorą stosunkowo liczny i chętny udział w ćwiczeniach i zauważyć można pewne wyszkolenie niektórych grup.

Następnie kasjer Tow. odczytał sprawozdanie kasowe: pozostało na 1 stycznia zeszłego roku 237 rb. 88 kop., wpłynęło w roku sprawozdawczym 2,569 rb. 48 kop. Razem w dochodach było 2,807 rb. 88 kop.; rozchodach — 2,684 rb. 24 kop., pozostało w kasie 123 rb. 12 kop.

Wszystkie sprawozdania zostały przez zebranych przyjęte i zaakceptowane.

Budżet na rok 1913 zatwierdzono w sumie 2,423 rb. 12 kop., przyczem zebrani upoważnili zarząd do przekroczenia budżetu w razie potrzeby o 10 proc. Ponieważ Tow. nie posiada stałego nauczyciela gimnastyki i ćwiczenia prowadzi kolejno członkowie w liczbie 10, powstał projekt zaangażowania stałego kierownika. Wniosek ten na razie niewykonalny, ze względów materialnych, przekazano do decyzji zarządu.

Na wniosek zarządu zatwierdzono utworzenie komisji balotującej dla przyjmowania na członkinie Tow. pań.

Następnie rozważano wniosek zarządu o zakupienie przez Tow. nieruchomości celem pobudowania własnego gmachu. Projekt ten przyjęto, przyczem w celu uzyskania odpowiedniej sumy, 15 członków Tow. zrynie na sumę 12,000 rb. w miejscowym Tow. wzajemnego kredytu. Użyte być mają również pewne zasoby pieniężne, Tow.

Do nowoobranego zarządu weszli: pp. Pogonowski, Kopeczyńska, Lindner, dr. Goldenberg, Kokeli, Wackiewicz Skulski, Barczewski, Wyso-

kowski i Gajda. Do komisji sprawdzającej: pp. Jaroszyński, Pfeiffer i Maciński, na zastępców pp. Zieliński i Chelmecki.

Zebranie Towarzystwa „Pomoc”.

Onegdaj, o godzinie 2 po południu, w lokalu własnym przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 223, odbyło się pierwsze organizacyjne zebranie Tow. pożyczkowo-oszczędnościowego „Pomoc”, przy udziale 30 osób.

Zebranie zagali p. Franciszek Szczępiński.

Na przewodniczącego powołano inspektora do spraw drobnego kredytu gub. piotrkowskiej, p. Krestjanowa, który zaprosił na asesorów pp. Więckowskiego i Jankowskiego, a na sekretarza p. Goszczyńskiego.

Według ustawy Tow. zostało założone w celu udzielania kredytu drobnym rzemieślnikom pod zastaw ich wyrobów.

Wkłady w nowym Tow. określono w rozmiarze 50 rubli, lecz pożyczki będą wydawane nawet członkom, którzy opłacą na rachunek wkładu 1 rub.

W celu przyzwyczajania członków do oszczędności, będą przyjmowane nawet kilkukopiejkowe wkłady. Wkłady te będą wydawane na każde żądanie po osiągnięciu pewnej sumy.

Na zebraniu dokonano wyborów do zarządu, rady oraz komisji sprawdzającej.

Wynik wyborów jest następujący: do zarządu weszli pp. Szczępiński, Reliszko, Goszczyński, Sokolnicki i Wójcicki; na zastępców wybrano: Kurowskiego i Zychlę; do rady pp. Walicki, Sroka, Kowalski, Gubryński, Kołodziej, Boruta i Stęczyński; na zastępców: Jankowski i Szościak; do komisji rewizyjnej weszli pp. Potkowski, Michałowski, Zyntera i Pfeiffer.

Budżet wydatków na rok bieżący określono na sumę 2090 rub, przyczem upoważniono zarząd do przekroczenia budżetu o 10 procent.

Normę pożyczek ustanawiać będzie zarząd łącznie z radą.

Ogólne zebranie upoważniło zarząd, aby w razie potrzeby wyjednał dla Tow. kredyt w Banku państwa, oraz instytucjach prywatnych.

Ogólne zebranie upoważniło zarząd i radę do opracowania regulaminu wydawania wkładów i udzielania pożyczek pod zastaw.

Ustawa ta przedstawiona będzie do zatwierdzenia najbliższego ogólnego zebrania.

Postanowiono również wysłać delegata na zjazd w Rudomiu.

Z kasy pożyczkowo-oszczędnościowej.

W niedzielę o godz. 8 po poł. w sali akc. Tow. I. K. Poznańskiego przy ul. Ogrodowej nr. 18, odbyło się ogólne roczne zebranie kasy pożyczkowo-oszczędnościowej pracowników fabryki akc. Tow. I. K. Poznańskiego.

Przewodniczył p. A. Piotrowski, który jako asesorów zaprosił pp. T. Kaźmierczaka i Miecz. Kaczorowskiego, a na sekretarza p. Motwina.

Ze sprawozdania z działalności kasy Stow. za rok ubiegły, okazało się że rok sprawozdawczy był mniej korzystnym dla członków kasy od roku ubiegłego. Kasa w roku sprawozdawczym wydała członkom tylko 6 proc. dywidendy, gdy w roku zeszłym wypłaciła 12 proc. Bardzo burzliwa dyskusja wywiązała się nad sprawą wydania gratyfikacji członkom zarządu; wreszcie, większością głosów podział zysków przyznano, a mianowicie: 500 rb. członkom zarządu tytułem gratyfikacji, 120 rb. komisji rewizyjnej, 40 rb. kontrolerowi, 450 rb. na amortyzację długu, 100 rb. na „Ochronkę” (Szkoła nr. 5) i 55 rb. kop. 32 dla ludzi pobawionych pracy, do uznania komitetu obywatelskiego.

Nadmienić jednak należy, że w roku sprawozdawczym obrót powiększył się o 70 tys. rubli, dochód jednak był mniejszy, ponieważ kapitał kasy nie był w obrocie, do czego przyczyniły się krytyczne czasy obecne.

Następnie odbyły się wybory; do zarządu wybrano: pp. Adama Jagiełło

(prezes), Guranowskiego (wice), Matwina Rogasza, Nikodemskiego i Oświecimskiego, Kandyda: Bomba, Orchulski, Muszyński, do komisji rewizyjnej pp.: Holecgreber, Wolczyński i Zdrojewski. Uchwalono też ustawę kasy zmienić w tym względzie, aby wybrać radę nadzorczą, która wraz z zarządem będzie miała nadzór nad biegiem interesów kasy. Ogólne zebranie postanowiło, aby przyszedł kasjer był i tylko wtedy dopuszczony do jego czynności, o ile złoży 2,000 rb. tytułem kaucji w gotówkę lub też poręczeniem hipotecznym. Uchwalono też przyznać kasjerowi jako „manko” 15 rb. rocznie. W zebraniu brało udział 260 osób. (h)

Przedstawienia dla naszych Prenumeratorów.

Na 21-te z zędu przedstawienie dla Prenumeratorów naszych, które odbędzie się w teatrze Popularnym

we środę 19 lutego,

wybrałiśmy wspaniałą sztukę znakomitego naszego dramaturga St. Przyszweskiego w 3 aktach, p. t.

TOPIEL

Bilety, za okazaniem kwitu z opłaconej prenumeraty, nabywać można w administracji pisma naszego. Szatnia i programy bezpłatnie.

Kronika.

= (7) **Przyjazd wice-gubernatora.** Wczoraj, o godz. 6 po południu, przybył do Łodzi wice-gubernator piotrkowski Fortwengier. Wice-gubernator udał się z dworca kolei do kancelarii zarządu powiatowego.

= (7) **Zjazd gubernatorów.** Jak się dowiadujemy, w zjeździe gubernatorów w Petersburgu, zapowiedzianym na 21 b. m., wezmą udział wyłączone gubernatorzy z miast Cesarstwa. Zaden z gubernatorów miast Królestwa, na zjazd ten się nie uda.

= (f) **Papiery wartościowe.** Jak donoszą pisma francuskie, francuskiemu ministerjum spraw zewnętrznych złożono do rozpatrzenia projekt międzynarodowej konwencji, mającej na celu obronę posiadaczy papierów wartościowych i tracących je przez zgubienie, kradzież lub pożar.

W myśl brzmienia tego projektu, opracowanego przez specjalną komisję, powinno być stworzone biuro międzynarodowe w Bernie (Szwajcaria), które by wydawało biuletyn codzienny z numerami odpowiednich papierów wartościowych.

= (f) **Bojkot towarów rosyjskich.** Łódzki komitet giełdowy otrzymał ciekawe dane o bojkocie towarów rosyjskich w Czifu i Gyrynie, nadesłane przez tamtejszych konsułów rosyjskich.

Zgodnie z doniesieniem wice-konsula w Czifu, okres w którym prowadzone agitację za bojkotem należy do najdogodniejszych dla zbytu towarów rosyjskich, cieszących się głównie popytem w Czifu, t. j. wyrobów bawełnianych, a głównie perkali, ponieważ w ciągu miesięcy zimowych towar ten jest dowożony w ilości bardzo ograniczonej.

Kupcy chińscy, posiadający znaczne zapasy towarów rosyjskich, pierwszy z powodu bojkotu ponieśliby straty poważne.

Krażą wersje, że sami oni prowadzili kreację wojny przeciw bojkotowi, dzięki czemu nie dał on rezultatów bardzo złych, zwłaszcza w stosunku do tej kategorii towarów rosyjskich.

Zresztą, te same uwagi stosują się i do pozostałych gatunków towarów rosyjskich.

Przeciw bojkotowi rozpoczęto energiczną akcję; miejscowa agentura firmy Enil Cindel, zażądała od firm bojkotujących natychmiastowego zapłacenia wszystkich weksli i rachunków, grożąc w razie przeciwnym aresztowaniem majątku za pośrednictwem konsula rosyjskiego. Do tego środka jednak trzeba się było uciec

W dniu 19 lutego r. b. jako w 6-tą rocznicę śmierci

S. + P.

Michała Książka

zostanie odprawione nabożeństwo żałobne w kościele św. Józefa o godz. 10-ej rano, o czym zawiadamia życzliwych

Rodzina.

tylko raz jeden, przyczem groźba okazała natychmiast reakcję pożądaną.

Co się tyczy okręgu giryńskiego to i w nim, jak donosi konsul rosyjski z Giryń, także ogłoszono bojkot towarów rosyjskich, lecz nie miał on powodzenia, handel towarami rosyjskimi nie ucierpiał.

(f) Z dyrekcji naukowej. Naczelnik warszawskiego okręgu naukowego nadesłał do łódzkiej dyrekcji naukowej okólnik, w którym nakazuje uwolnić uczniów od zajęć szkolnych w dniu 4 marca r. b., jako w rocznicę uwłaszczenia włościan.

(g) O posadę rejenta. Prezes piotrkowskiego sądu okręgowego zawiadomił tutejszy komitet glebowy, iż wszystkie podania o posadę rejenta w Tomaszowie Rawskim, o czym pisaliśmy we wczorajszym numerze „Kurjera”, zostały przesłane do rozpatrzenia na ręce prezesa warszawskiej izby sądowej, tak iż należy mniemać, że rejentura, o której mowa, będzie obsadzona już w najbliższej przyszłości.

(h) Ciekawe wyjaśnienie. Senat wyjaśnił, że urzędnikom policji nie wolno jest przyjmować pieniędzy od osób poszkodowanych przez kradzieże, na wydatki, związane z poszukiwaniem skradzionych rzeczy. Wskutek tego branie pieniędzy na powyższy cel od poszkodowanych, winno być karane jako wymuszanie, i winni będą odpowiadać z artykułu 378 kodeksu karnego głównych i poprawczych.

(i) Rewizja kas. Przez dwa dni ostatnie brał w Łodzi inspektor do spraw drobnego kredytu w gub. piotrkowskiej p. Krestjanow, dokonując rewizji kas pożyczko-szczędnościowych.

(j) Nowe Stowarzyszenie. Gubernator piotrkowski zatwierdził ustawę zawodowego Stow. pracowników składów aptecznych w Łodzi, z prawem rozpościerania działalności na całą gubernję piotrkowską. Stow. ma na celu obronę materialnych, etycznych i prawnych interesów swych członków zajętych w składach aptecznych i dąży do osiągnięcia najlepszych warunków pracy, płacy zarobkowej, higienicznych warunków pracy i spóldziela umysłowego i etycznego rozwoju członków.

Dla osiągnięcia tego celu Tow. wyzyskuje sposoby załatwiania targów za pomocą sądu polubownego, wyjaśnia rozmiary pracy zarobkowej i inne warunki, wydaje pożyczki i zasiłki drogowe, rozszerza wykształcenie zawodowe i ogólne wśród członków swych, przez odczyty, pogadanki, ekskursje, szkoły zawodowe, bibliotekę i czytelnia, zwoluje zawodowe zjazdy, zebrania i konferencje, posiada biuro pomocy prawnej dla członków, pomoc lekarską, otwiera oddziały Tow. we wszystkich miejscowościach gub. piotrkowskiej i t. p.

(k) Z komitetu obywatelskiego. Na jutrzejsze posiedzenie komitetu obywatelskiego zaproszeni są wszyscy kierownicy rewirów.

Komitet otrzymał sto kilkadziesiąt zgłoszeń na robotników rolnych.

Pozostający bez pracy, a pragnący skorzystać z powyższych zgłoszeń, winni się zapisywać w Biurze pośrednictwa pracy przy ul. Wólczańskiej 25.

(l) Z Tow. Krzew. Ośw. W niedzielę 23 b. m., o godzinie 4 po południu, w lokalu przy ulicy Mikołajewskiej 11, — dr. M. B. Heyman wygłosi odczyt, ilustrowany obrazami niknącymi „O słońcu”. Słoń-

ce a życie na ziemi; o budowie słońca i plamach słonecznych; fotostera i wysoki słoneczny; ciepłota słońca; rozbiór widmowy; układ słoneczny i nasza ziemia; przeszłość i przyszłość słońca.

Bilety wejścia od 10 do 30 kop. dla członków 5 kop.

(m) Odczyt Lorentowicza. Dziś wieczorem o godzinie 8 i pół w sali Koncertowej przy ulicy Dzielnej 18, odbędzie się odczyt Lorentowicza o Zeromskim.

Odczyt ten urządzony jest staraniem sekcji kulturalnej przy Stow. pracowników handlowych.

(n) Przyjazd sądu. Drugi wydział karny sądu okręgowego piotrkowskiego przybywa do Łodzi w dniu 25 b. m. na 5 dniową kadencję i sądzić będzie w lokalu zjazdu przy ul. Mikołajewskiej nr. 35, cały szereg spraw karnych.

(o) Zredukowanie pracy. Administracja fabryki „Bracia Sztajgert” przy ul. Karola nr. 5, zawiadomiła swych robotników, że praca w przedalni trwać będzie przez 4 dni w tygodniu. W oddziale tym pracuje 90 robotników.

(p) Trudności płatnicze. Jak się dowiadujemy firma braci Kon z ul. Benedykta, wskutek ogólnego zastoju w przemyśle i niewypłacalności klientów z Cesarstwa, znalazła się chwilowo w trudnościach płatniczych.

Właściciele zaproponowali swym wierzycielom ustanowienie moratorium na co ci ostatni podobno zgodzili się.

(q) Nowy dom familijny. Na początku wiosny r. b., oddany będzie do użytku nowy dom familijny Tow. akc. I. K. Poznański przy ul. Ogrodowej. Dom posiadać będzie około 100 mieszkań, składających się z pokoju z kuchnią i jest przeznaczony wyłącznie dla majstrów i ekspedjentów.

(r) „Niedola Dziecięca”. Na rzecz Tow. „Niedola dziecięca” złożyli: pp. Simonowie Kohn, zamiast wieńca na grób b. p. Jakóba Prussa 15 rb., Blumbergowa sztukę welny, Frydowa, dla uczczenia pamięci Ludwika Konarskiej, rb. 10, firma „E. J. Borkowski” 15 korcy węgla, dr. Szpigel 5 rb.

Za powyższe ofiary Zarząd składa serdeczne podziękowanie.

Wypadki.

(?) Napad. Wczoraj, około godz. 7 wiecz., do mieszkania Marcina Banacha przy ul. Zagajnikowej 19, przyszedł jego trzech przyjaciół: Franciszek Rykowski, oraz Zygmunt i Jan bracia Wiśniewscy. Po jakimś czasie wszyscy poczęli się o coś sprzeczać. Sprzeczka przeszła w bójkę, w czasie której „goście” powyjmowali noże i zadali Banachowi kilka lekkich ran w głowę. Rykowskiego i Zygmunta Wiśniewskiego aresztowano. Jan Wiśniewski zaś zbiegł.

(o) Aresztowanie złodziei. W tych dniach agencji wydziału śledczego, przechodząc ul. Brzezińską, zauważyli trzech młodych ludzi, którzy wydali im się podejrzanymi, wobec czego zatrzymano ich i poddano rewizji. Znaleźiono przy nich duży łom żelazny. Aresztowani okazali się: Stanisławem Przybyszewskim, 19 lat, Michałem Prażmowskim, 19 lat Józefem Lewandowskim, 20 lat, którzy przyprowadzeni do wydziału śledczego oznajmili, że od jakiegoś czasu popełniają kradzieże w różnych miejscowościach.

Dokonali oni kradzieży w Skarżku, przy ul. Wólczańskiej nr. 61, u

Józefa Zambrzyckiego, przy ul. Zakątnej nr. 19, i u Fryderycha Ulbricha przy ul. Andrzeja nr. 54.

(o) Aresztowanie. Agenci wydziału śledczego aresztowali wczoraj Eljasza Eisenbrauna, 33 lat, poszukiwanego przez sędziego śledczego 6 rewiru m. Łodzi, jako oskarżonego w artykule 1180 kodeksu karnego.

(o) Odebrany łup. Agenci wydziału śledczego odebrali od złodziei chodnik gumowy, długości około 20 arszynów, niewiadomo do kogo należący.

(o) Na gorącym uczynku. Wczoraj, o godz. 5 po południu, do sklepu Wolfa Rozenberga przy ul. Nowomiejskiej nr. 28, weszła jakaś kobieta, która skorzystawszy z nieuwagi właściciela sklepu, skradła 2 sztuki bielizny i zamierzała zbiec, lecz była zatrzymana i oddana w ręce policji. Po odstawieniu do cyrkułu, okazało się, że jest to niejaka Anna Staniszeńska, 32 lat.

(o) Znaczna kradzież. Wczoraj w nocy ze sklepu spółki komandytowej przy ul. Wodnej nr. 19, niewiadomi złodzieje, wyłamawszy drzwi, skradli różne towary wartości 1,620 rb. Podejrzano o tę kradzież szewca Ludwika Barczewskiego, zamieszkałego w tym samym domu, aresztowano.

(z) Kąpiel powodem śmierci. Zamieszkała w Radogoszczu przy ul. Kazimierza pod nr. 12, Anna Kasnerowa, powiła w tych dniach dziecko. Funkcję akuszerki spełniała u Kasnerowej Marianna Nowak, ale tak niefortunnie, iż dziecko wkrótce zmarło. Jak się okazało N. wykapała noworodka w wodzie o tak wysokiej temperaturze, że uległ on dotkliwemu poparzeniu całego ciała, które następnie spowodowało zgon.

Nowakową, która nieposiadała dowodów na prawo spełniania obowiązków akuszerki pociągnięto do odpowiedzialności.

(o) Kradzieże. Z mieszkania Antoniny Sobaniskiej, przy ulicy Rybnej 14, skradziono różne rzeczy, wartości 200 rub.

— Z mieszkania Beniamina Hendesla przy ulicy Podrzecznej 15, skradziono garderobę i srebro stołowe wartości 233 rub.

— Z podwórza domu nr. 5-7, przy ulicy Zielonej, skradziono skrzynkę przedzą, wartości 250 rubli, należącą do Szlasy Kenigsberga.

(p) Poparzenie. Przy ulicy Leszno 32, przez nieostrożność uległa oparzeniu gorącą wodą 9-cio letnia córka robotnika, Alb. Szpigel.

(p) Z głodu. Na ul. Zgierskiej 92, uległ zupełnemu wyczerpaniu sił z głodu, pozostający bez zajęcia i mieszkania handlarz uliczny, Moszek Sieradzki, lat 62.

(p) Napady. Przy ul. Długiej 117, napadnięto na koczka, Filipa Brema, lat 36 i zadano mu tępym narzędziem rany w głowę i czoło.

— Przy ul. Podleśnej 27, napadnięto na żonę robotnika, Antoninę Kopecką, lat 42 i zadano jej nożem rany w szyję i plecy.

(p) Nagły zgon. Na Targowym rynku 4, nagle zmarła dama klasowa tutejszego gimnazjum żeńskiego, Eugenja Orestowa.

(b) Pożary. Wczoraj, o godzinie 3 po południu w przedalni Józefa Lauera przy ulicy Ekaterynburskiej 18, wybuchł pożar.

Wzwańno II oddziały i miejscową straż ogniową, które ogień w przeciągu godziny stłumiły.

— Wczoraj o godzinie 1 i pół po

połnocy mieszkaniac ulicy Dzielnej 22, p. Litwin, zamieszkały na 2 piętrze poczuł, iż z pierwszego piętra tego domu wydostaje się dym.

P. L. udał się natychmiast na pierwsze piętro i obudził mieszkańców; okazało się, że w pokoju kąpielowym zapaliła się ściana.

Straż ogniowa w przeciągu pół godziny pożar stłumiła.

Rozrywki i zabawy.

= (c) Teatr „Casino”. Od dnia dzisiejszego do piątku włącznie demonstrowany będzie sensacyjny dramat w 3 aktach, w wykonaniu najwybitniejszych swych artystów scen paryskich, p. t. „Drapieżnicy” (Lupieżcy).

Dramat, wystawiony z wielkim przepychem przy znakomitej grze artystów, budzi zaciekawienie widza od początku do końca.

Następnie program dzisiejszy zapowiada arcyzabawną komedię „Polleant i jego pies”; zdjęcia z natury z serii III „Bajka!”, „Rozsuwany stół” obraz wielce komiczny; „Tygodnik Pathe”; zawierający najświeższe wypadki w świecie i — nad program nadzwyczaj ciekawe zdjęcia z serii cyrkowej „Oriol—gimnastyki saloni—wi” w swoich niezrównanych produkcjach.

= (c) „Udeon”. Wobec wielkiego powodzenia jakim się cieszył obraz z występiem p. Robin, najpiękniejszej i najzodolniejszej artystki „Komedji Francuskiej”, dyrekcja nabyła na własność ostatnie zdjęcia ze znakomitej artystki i od dziś demonstrowany będzie głosny dramat w 3 częściach „Błękitna krew” z p. Robin w głównej roli.

Obraz ten wykonany został w naturalnych kolorach, przepiękna zaś treść dramatu, — poświęcenie młodej ubogiej dziewczyny dla bogatego pannie, którą ją posłubił tajemnie, a na zadanie arystokratycznej rodziny porzucił, — oraz końcowa scena śmierci oddana ze zdumiewającym realizmem przez znakomitą artystkę, porusza widza do głębi.

Pozatem doskonała komedia „Pantera na usługach policji”, z ciekawą tresurą pantery; zawsze mile widziany aktualny „Tygodnik Goumonta”, — doskonałe zdjęcie z natury „Zachód słońca i nad program — dramat w 3 cz. „Fata Morgana”, nadzwyczaj oryginalny, gdyż treść jego rozgrywa się na okrocie podczas burzy morskiej, z nader efektownym epilogiem: zatonięcie okrętu. Jest to jedyne zdjęcie dokonane z natury.

Na zakończenie programu daje dyrekcja arcywesołą komedię „Dwie pieczenie przy jednym ogniu”.

Ze sceny i estrady.

Teatr Popularny.

Z kancelarii teatru komunikują nam:

Dziś, we wtorek, głosna sztuka w 7 aktach Sardou „Ojczyzna”.

We środę, czwartek i piątek „Topiel”, sztuka St. Przybyszewskiego.

W sobotę po południu po cenach najniższych „Zonaty kawaler”.

Pełne próby odbywają się z arcydzieła najgłośniejszego naszej literatury z ostatniej doby „Wesele”, St. Wyspiańskiego.

Powyższe dzieło zdobyło sobie największy sukces artystyczny na scenach polskich, a w teatrze Popularnym stanowić będzie święto uroczyste, gdyż po raz pierwszy ukaże się na tej scenie z udziałem całego zespołu artystycznego, pod kierunkiem p. Mielewskiego, jest nadzieja, że i publiczność, oceniając pracę drużyny artystycznej, zapełni teatr po brzegi, aby wysłuchać melodii naszej duszy, naszych serc, bijących tętnem narodowym.

Teatr Polski w Warszawie.

Teatr Polski w Warszawie już tylko przez dziś i jutro utrzymuje na afiszu „Irydjon”, poczem „Irydjon” ustąpi miejsca najnowszej komedji Adolfa Nowaczyńskiego p. t. „Nowe Ateny”.

Od czwartku tedy grywane będą w teatrze Polskim w Warszawie „Nowe Ateny” odcienne. Bilety zamawiać można listownie lub telefonem.

Zarząd stowarzyszenia zegarmistrzów i jubilerów m. Łodzi, na jednym swych zebrań postanowił zwołać wkrótce **Nadzwyczajne Ogólne Zebranie** w którym udział przyjmować mogą **tylko** członkowie wymienionego. Stowarz. wobec tego, że jeszcze nie wszyscy zegarmistrzowie i jubilerzy m. Łodzi zdążyli się zapisać do Stowarz. i by dać—im możliwość przyjąć udział w tym zebraniu, niniejszym zaznaczamy że do 27 Lutego u niżej wymienionych panów mogą się zapisać na członków p.p. zegarm. i jubilerzy: u p. **Grönbauma** — **Główna 54; Tolga Piotrkowska 128; Landau** — **Piotrkowska 63; Zyzyka** — **Zgierska 10**

STRZEŻ SIĘ MIKROBÓW!!!

Używaj antyseptycznych

PASTYLEK VALDA

(PASTILLES VALDA)

w celu ochrony, wzmocnienia i dezynfekcji
ust, gardła, oskrzeli i płuc.

ŁOTNE, ANTYSEPTYCZNE PIERWIASTKI

PASTYLEK VALDA

sterylizują, dezynfekują i oczyszczają wdychane powietrze.

Strzeżcie się! mikrobów i chorób
przez nie wywołanych

LECZCIE: katar, kaszel, ból gardła, katar
krtań, zatarzały lub chroniczny
laryngit i bronchit, astma, chryp-
kę i influencję

UŻYWAJĄC JEDYNIE

PASTYLEK VALDA

(PASTILLES VALDA)

Ala przedewszystkiem żądacie we wszystkich
aptekach i składach aptecznych

PRAWDZIWYCH PASTYLEK VALDA

(PASTILLES VALDA)

w pudełkach z banderolą czerwoną
i opatrzoną nazwą „Valda”.

Cena Rb. 1.-

Thiotymina

Aptekarza J. Kumble

(w Noworadomsku, gub. Piotrkow-
ska)
Zatw. przez Urząd Lekar. Petersburg
za № 6816.

Zalecany przez pp. Lekarzy z
niezawodnym skutkiem jako śro-
dek znakomity w przypadkach
chorób dróg oddechowych jak:
katar krtań, katar oskrzeli, katar
płuc, kaszel. Pobudza iaknienie,
wzmocnia organy trawienia, a tam
samemu przyczynia się do ogólnie-
go polepszenia stanu chorego.
Sposób użycia przy każdym flako-
nie. Ządać we wszystkich aptekach
i składach aptecznych. 62

A. J. Filippowej-Lain-S. Rosten
jest nadzwyczajny środek, ulecz-
ający bardzo prędko i skutecznie.

E K Z E M E,
Liszaje, Wysypki,
Przyszo, Oparzenia i t. p.

Swiersb i ból przechodzą natychmiast
Stoik Rb. 1.50.

Kantor A. T. Filippowej pozostaje
ten sam 8-Petersburg Kazańska, d.
26, w bel-stan i kładnych innych
oddziałów niema.

Wysła się za zaliczeniem pocsto-
wem, stosownie do taryfy pocztowej.
Jest w sprzedaży doskonałe mydło
„Lain” skuteczne do usunięcia wad
skórnych, kawałek kop 7/8, pół tuzina
Rb. 4. Hygieniczny puder „Lain” pu-
delko Rb. 1. Krem do twarzy „Lain”
banka Rb. 2. Zbiór traw dla wewne-
trnego użycia cena Rb. 1.50. Handlo-
wyznak jest zatwierdzony przez urząd
za № 1792, bez którego „Lain” jest
podrobiony. Oznaczone preparaty
można otrzymać w sprzedaży w skla-
dach aptecznych i aptekach.

Dr. E. Szyldkret

Akuszerya i choroby kobiece
Zachodnia 36 m. 7. telef. 19-51
także wejści z Piotrkowskiej 3
(Hotel Polski)

Godz. przyj. 10¹/₂—12 rano 4¹/₂—7 w.

Dr. L. Klaczkin

Konstantynowska 11.
Syphilis, skórno, Weneryczno,
choroby dróg moczowych.

Przyjmuje od 8—1 rano i od 5—8
wiecz. Dla pań od 4—5 po południu

Dr. L. Prybulski

POŁUDNIOWA № 2.
Telefon 18-59

Choroby skórne, włosów, (kosmetyka
lekarska) weneryczne, moczopłciowe
i niemocy płciowej. Leczenie syphi-
lisu Salvarsanem „Erlch-Hata 606” i
914” wórdżynie.

Leczenie elektrycznością i masa-
żem vibracyjnym.

Przyjmuje: chorych od 8—1 rano i od
4—9 po poł. panie od 5—6 po poł.

Dla pań osobna poczekalnia.

Dr. Franciszek Koziołkiewicz

(senior)

mieszka obecnie na ul. Prze-
jazd 8, front, i piętr. Tel. 17-14

godziny przyjęć od 9 i pół do 11 ra-
no i od 6—8 wiecz

Dr. B. Rejt

SREDNIA № 5.

Sp. choroby skórne, włosów, wene-
ryczne, moczopłciowe i kosmetyka
lekarska. Leczenie syphilisu Salvar-
sanem „Erlch-Hata 606” i 914”
(wórdżynie). Leczenie elektryczno-
ścią (elektroliza) i masażem vibra-
cyjnym. Przyjmuje od 8—1 i od 4—
w niedziele od 9—2 po południu.

Dla pań osobna poczekalnia.

Dr. Lewkowicz

Przy syphilisie stosowanie prep. 606”
i 914” Leczenie elektrycznością i ma-
sażem vibracyjnym.

Konstantynowska 12
obok teatru Selina.

od 9—1 i od 6—8, dla pań od 5—6
w niedziele od 9 do 8.

Dr. B. Rejt

Choroby skórne, wene-
ryczne i niemoc płciową.

Dr. Lewkowicz

Przy syphilisie stosowanie prep. 606”
i 914” Leczenie elektrycznością i ma-
sażem vibracyjnym.

Konstantynowska 12
obok teatru Selina.

od 9—1 i od 6—8, dla pań od 5—6
w niedziele od 9 do 8.

Dr. B. Rejt

Choroby skórne, wene-
ryczne i niemoc płciową.

Dr. Lewkowicz

Przy syphilisie stosowanie prep. 606”
i 914” Leczenie elektrycznością i ma-
sażem vibracyjnym.

Konstantynowska 12
obok teatru Selina.

od 9—1 i od 6—8, dla pań od 5—6
w niedziele od 9 do 8.

Dr. B. Rejt

Choroby skórne, wene-
ryczne i niemoc płciową.

Dr. Lewkowicz

Przy syphilisie stosowanie prep. 606”
i 914” Leczenie elektrycznością i ma-
sażem vibracyjnym.

Konstantynowska 12
obok teatru Selina.

od 9—1 i od 6—8, dla pań od 5—6
w niedziele od 9 do 8.

Neurastenja
płciowa

LECYTAL

Prof. Kronmayr o Lecytału!

Prowadzone przez prof. Kronmayra badania wykazały, że lecytyna jest jedyną
substancją, zdolną wytworzyć w organizmie ludzkim siłę i energię oraz wzmódz funk-
cje i działalność organów. Osłabione kisżki neurastenii nie są jednak w stanie wchłonać potrzebną ilość
lecytyny, aby uczynić je zdolnymi do tej pracy, należy więc pobudzić je sztucznie, co się daje osiągnąć
za pomocą różnych fermentów roślinnych. Lecytyna w połączeniu z fermentami roślinnymi, czyli dyjastaza-
mi—to LECYTAL Medyczo-Farmaceutycznego Towarzystwa, jedyny preparat wyrabiany zgodnie ze wska-
zówkami prof. Kronmayra. LECYTAL Medyczo-Farmaceutycznego Towarzystwa zawiera to wszystko, co
wchodzi poszczególnie w skład rozmaitych innych przetworów odżywczych, t. j. fosfor, wapno, żelazo, he-
moglobinę—wszystkie substancje wytwarzające krew. Wskutek tego jest LECYTAL najbardziej skutecznym
środkiem, przewyższającym pod tym względem wszystkie inne, stosowane dotąd przy neurastenji, małowr-
stości, upadku odżywiania, osłabieniu działalności kiszek i narządów płciowych (niemoc płciowa) oraz syste-
mu nerwowego i mięśniowego. Jest nie do zastąpienia u osobników osłabionych, przemęczonych oraz u ozdro-
wieńców może być stosowany zarówno u dzieci jak u płożnic i karmiących, u dotkniętych wadami serca
i zwapnieniem tętnic oraz u zgrzybiatych starców. W jakimkolwiek stanie rozprzęgu znajdowałby się orga-
nizm, LECYTAL, zdaniem prof. Kronmayra wleje weni nowy zasób energii życiowej, wzmocni zamianę materji
i przyspieszy wydalenie z organizmu szkodliwych substancji. Broszury wysła się bezpłatnie na pierwsze
żądanie. Cena pudełka, zawierającego 50 pastylek Rb. 5.—, 100 pastylek Rb. 9. Wysyłka za zaliczeniem.

Skład główny: Medyczo-Farmaceutyczne Towarzystwo. St. Petersburg, Artyle-
ryjska № 2. Oddział № 0-43. Sprzedaż we wszystkich aptekach i składach aptecznych.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Elektrowni Zgierskiej zawiadamia niniejszym p.p. Akcjonariuszów,
że w czwartek, dnia 14/27-go lutego r. b. o godz. 5-ej po południu odbędzie się

2-gie nadzwyczajne Ogólne Zebranie

946-3

p.p. Akcjonariuszów Towarzystwa w sali Szkoły Handlowej w Zgierzu,

Porządek dzienny:

1) Sprawa koncesji na budowę i eksploatację kolejki elektrycznej Zgierz-Ozorków

2) Sprawozdanie Zarządu z działalności, dotyczącej prowadzenia interesów Towarzystwa przez
byłego dyrektora.

P. p. Akcjonariusze, chcący przyjąć udział w obradach Nadzwyczajnego Zebrania, obowiązani są, w
myśl § 57 ustawy, złożyć akcje lub świadectwa depozytowe najpóźniej do dnia 7/20-go lutego r. b. w Ka-
rze Zarządu w Zgierzu, lub w Banku Handlowym w Łodzi, gdzie pozostać muszą do akeuczenia Zebrania.

